

Stille nacht

Het was koud, het was een stille donkere nacht. Jozef en Maria hadden al zo lang gelopen, ze waren onderweg naar Bethlehem omdat ze zich daar moesten laten inschrijven voor de volkstelling die keizer Augustus geboden had.

Ze waren moe, Maria was zwanger en ieder moment kon nu het Kindje geboren worden, Jozef liep naast het ezeltje waarop zij zat. Eindelijk kwamen ze in Bethlehem aan, het was er druk want veel mensen die ook onderweg waren brachten de nacht door in één van de herbergen daar. Jozef en Maria zochten ook een plek om te overnachten. Ze werden overal weggestuurd, er was geen plek voor hen...

Ze konden alleen nog een plaats in een stal krijgen en daar, tussen de dieren en het stof in de stal werd Jezus geboren. Hij werd in doeken gewikkeld en in een voederbak gelegd. De herders die rond Bethlehem hun schapen hoedden hoorden van een engel dat het Kind was geboren en dat ze Hem moesten gaan zoeken ...

Dit is in essentie het verhaal wat de meeste mensen, gelovigen en ongelovigen, kennen en /of geloven over de geboorte van Yeshua. Het geeft zo'n goed en warm gevoel wanneer we, soms samen met familieleden die anders nooit in de kerk komen, luisteren naar het verhaal over de Redder van de wereld die bij Zijn komst in de wereld al door niemand gewild was...

De donkere dagen voor kerst...we verlangen naar het licht van Zijn Waarheid maar hangen aan een 'feel good moment'.

We hoeven er niet veel woorden aan vuil te maken dat Yeshua niet op 25 december geboren is, dat is een ding wat zeker is, er wordt in de Bijbel niet over die datum gesproken en eigenlijk weten we allemaal wel dat het niet klopt maar ach, het is toch een mooie gelegenheid om te vertellen over 'Jezus' want daar draait het toch om?

Hoe die datum verbonden is geraakt met de Redder is echter minder onschuldig dan het lijkt. In een notendop komt het hier op neer, binnen het Romeinse Rijk (750 vY tot 467 nY) was het mithraïsme, waarvan Mithras de god was, één van de officiële afgodsdiensten. Mithras werd ook de 'Sol Invictus' de 'Onoverwinnelijke Zon' genoemd. Mithras is van alle tijden, het is Baäl in een ander jasje...

In de vroege 4de eeuw 'bekeerde' keizer Constantijn zich tot, wat we zullen noemen, het christendom, geleid door een visioen en politieke belangen. De gemeente van gelovigen was namelijk tot die tijd buiten Israël een groep geworden die, zelfs onder druk, gestaag groeide, zich hield aan Torah en slechts één God diende, iets wat binnen het keizerrijk niet geaccepteerd werd en een steeds groter probleem vormde.

Om de rust in zijn Rijk te bewaren werden de gebruiken, rituelen en tradities van de heidenen 'gekerstend', dat wil zeggen 'aanvaardbaar' gemaakt voor de gelovigen en wilde je dat niet dan was er maar één andere keus, dan moest je dat met je leven bekopen. Dus, met name op alles waar zowel het mithraïsme als de verering van Astarte op gebaseerd is werd De Naam 'geplakt'.

Het zal niet verbazen dat de dag waarop Mithras werd/wordt vereerd op 25 december valt. We gaan er nu niet verder op in maar de dag waarop Astarte, zij is de vruchtbaarheidsgodin en moeder van alle godheden, werd/wordt vereerd viel op de eerste zondag ná de eerste volle maan ná het begin van de lente, geen toevalligheid dat de kerk op precies die dag altijd 'Pasen' viert... Het is duidelijk dat gelovigen zich niet aan het vieren van deze dagen moeten verbinden, óók niet onder het mom van 'het is toch gewoon gezellig en we bedoelen het toch goed, God kijkt naar mijn hart...' want wat vindt Hij dan in je hart? In je hart ligt de bedoeling Hem te dienen maar uit je handelen komt het tegenovergestelde?

In Jesaja 5:20 staat heel duidelijk dat wij niet gemachtigd zijn dit te doen want;

'Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht, en licht als duisternis; die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter.'

Vader is in Zijn Woord heel duidelijk over Zijn Feesten en wanneer wij die behoren te houden, en Hij waarschuwt keer op keer om niet de weg van de heidenvolken te gaan!
Deuteronomium 12:28-32

'Let erop dat u aan al deze woorden die ik u gebied, gehoor geeft, opdat het u en uw kinderen na u goed gaat tot in eeuwigheid, als u doet wat goed en juist is in de ogen van de HEERE, uw God. Wanneer de HEERE, uw God, de volken waar u naartoe gaat om die uit hun bezit te verdrijven, van voor uw ogen uitroeit, en u hen verdreven hebt en in hun land bent gaan wonen, wees dan op uw hoede dat u niet, nadat zij van voor uw ogen weggevaagd zijn, in dezelfde valstrik komt, en dat u niet vraagt naar hun goden, door te zeggen: Zoals deze volken hun goden gediend hebben, zo zal ik het ook doen. U mag ten aanzien van de HEERE, uw God, niet doen zoals zij! Want alles wat voor de HEERE een gruwel is, wat Hij haat, hebben zij voor hun goden gedaan.'

Deuteronomium 17:2-4

'Als in uw midden, binnen een van uw poorten die de HEERE, uw God, u geeft, een man of vrouw gevonden wordt die doet wat slecht is in de ogen van de HEERE, uw God, door Zijn verbond te overtreden, en als deze persoon andere goden gaat dienen en zich voor die neerbuigt, of voor de zon, de maan of heel het leger aan de hemel, wat ik niet geboden heb, en dat wordt u verteld en u hoort dat, dan moet u het goed onderzoeken.'

Jeremia 10:1-5

'Hoor het woord dat de HEERE tot u spreekt, huis van Israël. Zo zegt de HEERE: U mag u de weg van de heidenvolken niet aanleren, en u niet ontstellen door de tekenen aan de hemel, omdat de heidenvolken zich daardoor ontstellen. Want de gebruiken van die volken zijn onzinnig: het is immers een stuk hout, iemand heeft het uit het bos gekapt, Vakwerk met de bijl. Met zilver en met goud maken ze het mooi, met spijkers en met hamers zetten ze het vast, zodat het niet kan wiebelen. Ze zijn als een vogelverschrikker op een komkommerveld, want spreken kunnen ze niet. Ze moeten helemaal gedragen worden, want ze kunnen geen stap verzetten. Wees niet bevreesd voor hen, want kwaad kunnen ze niet doen, maar ook goetdoen is er bij hen niet bij.'

Tijdens het wachten op de Bruidegom zijn we in zo'n spirituele slaap gevallen dat we werkelijk geloven dat Zijn deksel straks op óns potje zal passen...

Is het waarheid wat staat geschreven in het Woord van Vader over het tijdstip en de gebeurtenissen leidende tot de geboorte van Yeshua? Woord voor woord...

Is het waarheid wat de kerk heeft gemaakt van het tijdstip en de gebeurtenissen leidende tot de geboorte van Yeshua? Dat is een ander verhaal...

De dag waarop Yeshua geboren is vormt een bron voor speculaties, ze lopen uitéén van een geboorte rond Pesach tot een geboorte die rond Sukkot ligt. Dag noch uur worden specifiek genoemd en doen in wezen ook niet echt ter zake want wij worden niet opgeroepen Zijn geboortedag te vieren, wij zullen wel Zijn terugkomst vieren en welke dag dat zal zijn is geen vergissing over mogelijk!

Toch zijn er aanwijzingen, in zowel Matteus als Lukas te vinden die het mogelijk maken om in ieder geval het jaargetijde te weten van de geboorte van Yeshua en naar grote waarschijnlijkheid óók de dag...door wat er van kerst is gemaakt zou je bijna een afkeer krijgen van de vertelling in Lukas terwijl die zo ontzettend prachtig is en zoveel verborgenheden heeft die ons zoveel kunnen leren over die heel bijzondere dag. Als je zou beginnen met de vertelling in het juiste jaargetijde te gaan lezen valt er al meteen heel veel op zijn plaats.

Van de drie najaarsfeesten is Yom Teruah een gedenkdag die vooraf gaat aan Yom Kippur en Sukkot. Deze dag draagt een zeer indringende betekenis met zich mee. Yom Teruah is de eerste dag van de schepping. Het is tevens de dag waar op de Bruidegom wordt aangekondigd Die zal komen voor Zijn bruid. Belangrijke gebeurtenissen worden in het Woord vaak in herhaling van drie gezien.

Yom Teruah; dag van het begin, dag die de wederkomst aankondigt en de derde betekenis? Het is wel heel opmerkelijk dat midden in de vaste Torah cyclus de volgende twee Schriftgedeelten, óók ten tijde van Yeshua, worden gelezen op Yom Teruah; Genesis 21:1-34 en 1 Samuel 1:1-2:10.

We lezen dat Yahweh zowel Sarah als Hannah gedenkt; beiden zullen een zoon krijgen, een zoon van de belofte. Toeval dat deze beide gedeeltes over belofte en geboorte gaan?

Elohim sprak 'laat er licht zijn, en er was Licht'. Deze woorden sprak Vader op de eerste scheppingsdag, het Licht wat kwam was niet het licht van zon en maan, deze werden pas op de vierde scheppingsdag geschapen. Yeshua is Het Licht en was er op de eerste scheppingsdag, Yom Teruah.

Yeshua HaMashiach, Zoon der belofte...

We beginnen de vertelling bij de priester Zacharias en zijn vrouw Elizabet. Ze waren kinderloos omdat Elizabet onvruchtbaar was en beiden al op hoge leeftijd waren gekomen.

Zacharias was priester in de Tempel en deed volgens de indeling voor het jaar dienst met zijn afdeling voor die week toen hem door loting de eer te beurt viel om het reukoffer te brengen. Hoe de indeling van de priesterdienst eruitzag kunnen we lezen in 1 Kron.24:10. Zacharias doet dienst in de afdeling van Abijah. Iedere afdeling kwam twee keer per jaar een week in actie, dan blijven er nog 3 weken over waarin alle afdelingen dienst moesten doen tijdens de drie grote opgangsfeesten, Feest van Ongezuurde Broden, Shavuot en Sukkot (Exodus 23:14-19).

Zacharias heeft dienst in de achtste week na Pesach, vlak voor Shavuot wanneer hij met het reukoffer de Tempel binnengaat. Naast het reukofferaltaar verschijnt hem een engel van Yahweh die hem verteld dat zijn gebed is verhoord en dat Vader, hem en zijn vrouw Elizabet, een zoon, Yochanan, zal geven. Wanneer de zeven dagen van zijn dienst voorbij zijn gaat Zacharias naar huis en raakt Elizabet zwanger, het is dan vlak voor Shavuot.

Wat een prachtig beeld dat Elizabet juist dan zwanger wordt, Shavuot is het feest waarbij de eerstelingen van de eerste vruchten van het land worden aangeboden, het geven van de Torah wordt gevierd en later ook de uitstorting van de Ruach HaKodesh.

In de zesde maand van de zwangerschap van Elizabet wordt de engel Gabriël door Vader gezonden naar Miryam, die in ondertrouw is met Yosef.

Gabriël verteld haar dat de Ruach HaKodesh over haar zal komen en dat zij zwanger zal raken en Een Zoon zal baren, Yeshua...

Elizabet is in de zesde maand van haar zwangerschap wanneer Gabriel dit verteld aan Miryam, gerekend vanaf Shavuot is het dan rond Chanuka, het Tempelwijdingsfeest.

Dit feest werd gevierd om de overwinning van Juda de Makkabeër op Antiochus Epifanes te herdenken.

Epifanes had de Tempel geheel ontwijd door er een altaar op te zetten dat gewijd was aan Baäl Hasjamaïm, er werden in de Tempel in Jeruzalem varkens geofferd...

Dit Tempelwijdingfeest of feest van het licht is niet door Vader ingesteld maar word wel in het tweede testament genoemd en waarschijnlijk ook door Yeshua bijgewoond, dit lezen we in Joh.10:22

*'En het was het feest van de inwijding van de tempel in Jeruzalem, en het was winter.
En Yeshua liep rond in de tempel, in de zuilengang van Salomo.'*

Het is zeer waarschijnlijk dat het Licht der wereld verwekt is tijdens Chanuka, het feest van het licht...

Kort daarna reist Miryam naar een stad van Juda waar haar nicht Elizabet woont. Zij blijft daar 3 maanden, waarschijnlijk dus tot de geboorte van Yochanan die rond Pesach heeft plaats gevonden. Dit maakt een geboorte van Yeshua rond Pesach onmogelijk want Miryam is dan pas 3 maanden zwanger.

Ook in het geval wanneer je zou gaan tellen vanaf de tweede lichtung waarin Zacharias dienst doet zou je uitkomen in de periode van de late regens, niet het seizoen waarin de herders buiten met hun schapen verbleven.

Er wordt wel eens gezegd dat, als Yeshua rond Pesach zou zijn geboren, Hij in een broodbak als kribbe zou hebben gelegen, als zijnde het Brood des Levens, omdat alles wat gist bevat rond die tijd uit huis moet worden gedaan en de broodbakken dus buiten stonden.

Dit lijkt toch vrij onwaarschijnlijk want het zou niet passen dat de pasgeborene Enige zonder zonden uitgerekend in een broodbak waarin nog gistresten zitten (een beeld van zonde) zou worden gelegd...

Als Miryam rond Pesach drie maanden zwanger is, moeten we er nog zes maanden bij optellen om op de juiste tijd van haar bevalling uit te komen, dat is dan in de cyclus van de najaars- oogstfeesten. Beginnende met Yom Teruah, dan Yom Kippur en eindigende met Sukkot.

Er was een volkstelling afgekondigd op last van keizer Augustus, zo'n telling werd om de 7 jaar gehouden. Deze telling was ingesteld om belasting te kunnen heffen over het aantal inwoners van Judea, dat toen geannexeerd was als een provincie van het grote Romeinse Rijk. In sommige vertalingen staat dat 'heel de wereld' zich moest laten inschrijven maar het gaat hier alleen om die delen die tot het rijk behoorden. Ieder naar de stad waar hij vandaan kwam.

Yosef ging op weg vanuit de stad Nazareth in Galilea, waar hij woonde, naar Judea. Naar de stad van David die Bethlehem heet omdat hij uit het huis en geslacht van David was, om daar ingeschreven te worden met de zwangere Miryam met wie hij in ondertrouw was. Ondertrouw...het is een woord waar je zo overheen leest, voor ons betekent het een formaliteit die hoort bij het sluiten van een burgerlijk huwelijk.

Maar wat betekent 'ondertrouw' in Bijbels opzicht?

De vader zocht een bruid voor zijn zoon, de bruid werd niet uitgehuwelijkt maar mocht zelf kiezen of zij met deze man wilde trouwen, wanneer zij dat wilde dan betaalde de bruidegom een bruidsschat aan de ouders van de bruid, dit heette een *mohar*.

Later is de *mohar* vervangen door de *ketubah*.

Het betalen van een *mohar* zorgde in sociaal opzicht voor problemen omdat veel jonge mannen het verschuldigde bedrag niet bijéén konden brengen rond de tijd dat ze huwbaar waren, daarvoor in de plaats kwam de *ketubah*.

Dit is een 'contract' waarin werd beschreven wat er van elkaar verwacht werd en waar je je aan diende te houden, zowel door *mohar* als *ketubah* werd de bruid beschermd en verzekerd gesteld van een geldbedrag in geval van overlijden van de bruidegom of in geval van scheiding, het gaf de bruidegom meer tijd om de vastgestelde prijs bijeen te brengen.

Wat bijzonder is, is dat de bruid 'ja' zei voordat de *ketubah* hardop werd voorgelezen, dit toont het onvoorwaardelijke vertrouwen aan wat de bruid én haar vader hadden in de integriteit van de bruidegom.

De bruid hield de *ketubah* bij haar tot het huwelijk werd geconsumeerd. Precies hetzelfde zien we gebeuren wanneer het volk van Israël bij de Sinai 'ja' zegt tegen Yahweh vóór de *ketubah* (wat de Torah in feite is) werd voorgelezen...

Exodus 19:8

Toen antwoordde heel het volk gezamenlijk en zei: Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden van het volk weer over aan de HEERE.

In feite ben je 100% getrouwd alleen is het huwelijk nog niet geconsumeerd, wat meestal één of twee jaar later is. Iets wat je in die periode zeker niet doet is vreemdgaan, zowel fysiek als geestelijk niet. Dat kan van de kerk als instituut niet worden gezegd, zij gaat vreemd met mannen als *Zondag, Kerstmis en Pasen...*

In dat geval is de Bruidegom gerechtigd de bruid een scheidsbrief te geven...

We lezen in Mattheus dat Yosef overwoog om Miryam onopgemerkt te verlaten toen bleek dat zij zwanger was, omdat hij rechtvaardig was en haar niet te schande wilde maken.

De vertaling is hier niet geheel accuraat want de grondtekst laat zien dat hij eigenlijk Miryam wilde wegsturen (een scheidsbrief meegeven), niet zo vreemd als je bedenkt hoe Yosef zich moet hebben gevoeld. Het meisje waarmee je in ondertrouw bent blijkt zwanger te zijn en je weet zeker dat het niet van jou is...

Hij zou vanuit Torah gezien ook het volste recht hiertoe hebben gehad. Vanuit zijn perspectief lijkt het of Miryam hem heeft bedrogen. Er staat dat 'hij deze dingen overwoog', de vertaling van het woord 'enthumethentos' in 'overwoog' is een magere weerspiegeling van wat er in Yosef omging na het schokkende nieuws.

Het grondwoord waaruit dit woord komt is 'thumos' en beschrijft op iedere plaats waarin ze voorkomt in de Schrift; woede, wraak, een boosheid die opvlamt en weer minder wordt...dit is wat Yosef voelde, maar Yosef was een rechtvaardig man. In deze zin heeft het de betekenis dat Yosef wist wat compassie was, hij hield van haar en kon vergeven en nog voor hij het hele verhaal kende wilde hij uiteindelijk niet dat Miryam te schande zou worden gezet.

Yosef en Miryam, in Bethlehem wanneer de dagen aanbreken dat zij gaat bevallen...'en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.'

Er was voor hen geen plaats in de herberg...misschien wel het meest verkeerd begrepen tekstgedeelte uit de Schrift. We zien Jozef en Maria voor ons, op punt van bevallen, doodmoe en op zoek naar een slaapplek, weggestuurd bij de herberg omdat ze vol zitten met gasten die daar zijn voor de volkstelling.

Maar wáárom was er voor hen geen plaats? Was het werkelijk omdat het zo druk was vanwege de volkstelling?

Oude geschriften tonen aan dat het geen vereiste was om op een vastgestelde dag ingeschreven te worden, je had een jaar de tijd om je te registreren dus om die reden was er geen grote toestroom van mensen.

Was het éxtra druk omdat het feest van Sukkot naderde zoals sommigen denken?

Wat betekent het 'geen plaats' eigenlijk en stonden ze werkelijk voor een herberg of nemen we dat zomaar aan omdat we dat altijd gehoord hebben.

Voor ons is *geen plaats* synoniem aan de gedachte dat ze niet in de herberg konden, in onze gedachten zien we een norse herbergier die twee gasten wegstuurt, we vullen dingen in die Vaders Woord niet noemt.

We lezen in Vaders Woord dat het bieden van een maaltijd of een slaapplek voor je naaste een vereiste is. In die tijd was het de norm om iemand op doorreis een slaapplek aan te bieden bij jou thuis.

Het gastrecht was zeer belangrijk en heilig, zélfs als het je vijand was, Spr.25:22-25 'Als iemand die u haat, hongerlijdt, geef hem brood te eten, en als hij dorstig is, geef hem water te drinken, want zo zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen, en de HEERE zal het u vergelden.'

Het is om die reden ondenkbaar dat Yosef en Miryam zouden zijn weggestuurd vanwege plaatsgebrek, zeker als het een op punt van bevallen staand meisje betrof, dan zou er een andere plaats voor ze zijn gezocht.

Toch is de op handen zijnde bevalling nu júist de reden dat ze, op de plaats waar ze waren, niet terecht konden.

Het woord *kataluma* wat met *herberg* is vertaald heeft een andere betekenis. We komen dit woord op nog twee plaatsen in de Schrift tegen en wel in Mark.14:14 en Luk.22:11 waar het de betekenis heeft van de *eetzaal of gastenkamer* in het huis waar Yeshua de Sedermaaltijd at met Zijn discipelen.

Dat *kataluma* nooit herberg kan betekenen weten we omdat er in Luk.10:35 het werkelijke woord voor *herberg* staat nl; *pandocheion*, de plaats waar de barmhartige Samaritaan de gewonde man naartoe bracht.

Kataluma is het woord voor de gastenkamer in een familiehuis.

Yosef en Miryam waren in het familiehuis van Yosef in Bethlehem!

En dat kan in de Schrift worden teruggevonden.

We gaan hiervoor naar het boek Ruth.

We lezen het verhaal over Naomi, haar schoondochter Ruth en de lossen Boaz.

Boaz nu bezat een dorsvloer in Bethlehem (Ruth 2:4 en 3:1-2), hij wordt de rechtmatige lossen van het stuk land dat Naomi bezat en door zijn huwelijk met Ruth wordt het huis van Naomi erfelijk bezit. Het huis wordt als erfelijk bezit doorgegeven in de bloedlijn.

Boaz was de overgrootvader van koning David (1 Kron.2:12-15) en uit die lijn komt Yosef.

In de velden rond het familiehuis in Bethlehem zal David als jongetje veel verblijven en opgroeien, hetzelfde familiehuis waarnaar Yosef en Miryam terugkeren rond de tijd dat Miryam moet gaan bevallen.

We weten dus dat ze niet voor een herberg hebben gestaan waar ze zijn weggestuurd vanwege plaatsgebrek, ze waren in het familiehuis waar 'geen plaats' was, maar waarom was dat dan en waarom konden ze daar niet blijven? Het antwoord is eigenlijk heel eenvoudig en logisch maar is er één die je nooit hoort...

Door alle tijden heen is het niet anders geweest dan dat een bevalling gepaard gaat met bloedverlies.

We lezen in vaders Woord hoe wij daar mee om dienen te gaan;

Leviticus 12:1-8

'De HEERE sprak tot Mozes:

Spreek tot de Israëlieten en zeg: Wanneer een vrouw nageslacht voortbrengt en een jongetje heeft gebaard, dan is zij zeven dagen onrein. Zij is dan even onrein als tijdens de dagen van afzondering als zij ongesteld is.

En op de achtste dag moet het vlees van zijn voorhuid besneden worden.

Vervolgens moet zij drieëndertig dagen blijven in het bloed van haar reiniging. Niets wat heilig is, mag zij aanraken, en zij mag niet naar het heiligdom komen, totdat de dagen van haar reiniging voorbij zijn. Maar als zij een meisje baart, dan is zij twee weken onrein zoals tijdens haar afzondering. Daarna moet zij zesenzestig dagen blijven in het bloed van haar reiniging.

Wanneer de dagen van haar reiniging voor een zoon of een dochter voorbij zijn, moet zij een lam van een jaar oud als brandoffer en een jonge duif of tortelduif als zondoffer bij de priester brengen, bij de ingang van de tent van ontmoeting.

Die moet het voor het aangezicht van de HEERE aanbieden, en verzoening voor haar doen. Dan is zij rein van haar bloedvloeïing. Dit is de wet voor haar die een jongetje of meisje baart.

Maar als haar vermogen niet toereikend is voor een lam, dan mag zij twee tortelduiven of twee jonge duiven nemen, een als brandoffer en een als zondoffer. Zo zal de priester verzoening voor haar doen en is zij rein.'

Dat Yosef en Miryam deze bepaling in acht hebben genomen lezen we in Lukas 2:22-24 want;

'En toen de dagen van haar reiniging volgens de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij Hem naar Jeruzalem om Hem de Heere voor te stellen, zoals geschreven staat in de wet van de Heere: al wat mannelijk is dat de moederschoot opent, zal heilig voor de Heere genoemd worden – en om een offer te brengen volgens wat gezegd is in de wet van de Heere, een paar tortelduiven of twee jonge duiven.'

Het staart ons recht in ons gezicht en we zien het niet...

We zijn zover vervreemd geraakt van Zijn geboden en instellingen dat we niet zien en begrijpen dat dit de reden was waarom er 'geen plaats' voor hen is...

Ze konden eenvoudig weg niet in het familiehuis blijven omdat het zou betekenen dat alles en iedereen waarmee Miryam in contact kwam ook onrein zou worden. We lezen dit in Leviticus 15:19-23. Het was in die tijd gewoonte dat als een vrouw ging bevallen zij zich afzonderde om de rest van haar familie niet te verontreinigen. Tijdens de daarop volgende 40 dagen bleef Miryam, volgens het gebod, in afzondering tot haar dagen van reiniging vervuld waren.

Miryam heeft dus niet in het familiehuis van Yosef haar Eerstgeborene gekregen maar waar dan wel?

Er is maar één plek waar De Herder als Lam ter wereld heeft kunnen komen...

'En er waren herders in diezelfde streek, die zich ophielden in het open veld en 's nachts de wacht hielden over hun kudde.'

Wij zien de herders uit de vertelling graag als de 'minderen' uit de samenleving die de eer kregen de eerste aankondiging van de geboorte van Yeshua te horen. De 'laagsten' die het voorrecht hadden op audiëntie bij de Koning te mogen...

Maar klopt dit beeld wel, was het echt zo dat als je niets anders kon dat je dan maar herder werd? In de heuvels rond Bethlehem waren veel schapen, ze werden daar echter niet 'zomaar' gehouden. Ze werden daar grootgebracht voor de dagelijkse offers die gebracht werden in de Tempel, zo'n 5 kilometer verderop in Jeruzalem.

De schapen die tweemaal daags werden geofferd, één 's ochtends en één tegen het vallen van de avond, moesten mannetjes zijn van een jaar oud, zonder gebrek.

Voor Pesach waren er nog eens duizenden schapen nodig die daar in de heuvels verbleven, verzorgd en gevoed door de herders.

Bethlehem was synoniem voor de offerlammeren voor de Tempeldienst.

De herders die belast waren met de zorg van de kudde voor de offerdienst in de Tempel waren Levieten die niet in aanmerking kwamen voor het priesterschap. Ze stonden in dienst van de priesters, ze werden opgeleid en onderwezen om te beoordelen welke dieren voor het offeren geschikt werden bevonden en ze zorgden ervoor dat de lammeren niets overkwam zodat ze inderdaad 'zonder gebrek' geofferd konden worden.

We maken even een sprong verder terug in de tijd, Genesis 35:18 waarin we lezen over Jacob en Rachel.

Rachel sterft tijdens de bevalling van Benjamin. Jacob richt ter nagedachtenis aan haar een gedenkteken op bij haar graf, langs de weg naar Efrath-Bethlehem...

We lezen dat Jacob zijn tent *ohel* opslaat voorbij de Migdal- Eder, vertaald is dat *schaapstoren* of *toren van de kudde*, Rachel haar naam betekent *schaapje* ...

De Migdal- Eder wordt genoemd in Micha 4:8 als de plek van waar de geboorte van de Mashiach aangekondigd zal worden!

'En u, Schaapectoren, Ofel (= vesting) van de dochter van Sion, naar u zal gaan, ja, naar u zal komen de heerschappij van vroeger, het koningschap van de dochter van Jeruzalem.'

Deze toren nu werd gebruikt als wachttorens door de herders van de kudde bestemd voor de Tempel, van hieruit konden ze zien of er gevaar dreigde voor hun schapen. Onderaan de toren bevond zich een ruimte waar de oaien die moesten lammeren veilig en beschermd waren.

Deze plaats voldeed aan de hoogste hygiëne eisen.

En dit is de plaats waar Yosef, Miryam naar toe heeft gebracht om te bevallen, in Bethlehem aan de voet van de Migdal- Eder is Yeshua HaMashiach ter wereld gekomen...

Het is ook de enige plek waar dit zou kunnen gebeuren.

De boodschapper van Adonai die bij de herders in het veld kwam zei hun namelijk niet wáár ze moesten zoeken, alleen dat heden Yeshua geboren is en het teken van de komst van Mashiach zal zijn; *in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe...*

Voor de herders is het duidelijk, de profeet Micha heeft het voorgezegd;

'En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af. Daarom zal Hij hen overgeven tot de tijd dat zij die baren zal, gebaard heeft. Dan zal de rest van Zijn broeders zich bekeren, met de Israëlieten.'

Wat een indringend beeld, het Lam dat ter wereld komt tussen de lammeren die apart worden gezet om te worden geofferd...

In het 'kerstverhaal' wordt verteld dat de herders op weg gingen, de huizen in Bethlehem langs tot ze bij een stal kwamen waar Jezus gewikkeld in doeken in een voederbak ligt.

Deze gebrekkige interpretatie mist waar het nu eigenlijk om draait en wat van zo'n immens groot belang is, het teken van de doeken en de kribbe was namelijk de directe aanwijzing waar ze moesten gaan kijken en dat kon maar op één plaats zijn!

Het woord wat met *in doeken gewikkeld* is vertaald is *sparganoo* en betekend *in windselen*.

Zowel in Ezechiël 16:4 als in Wijsheid van Salomo 7:4 komt dit woord voor, in die tijd was het gewoonte om een pasgeboren kind in te wikkelen met lange stroken van gaas of linnen, het omwikkelen van een baby in een dekentje of doek zoals wij nu kennen, is daarvan een afgeleide.

Nu was dat op zich dus niets opzienbarends maar zowel de windsels als de kribbe vormen het teken waaraan Mashiach te herkennen zou zijn, voor de herders is het hierdoor duidelijk waar ze moeten kijken, aan de voet van de Migdal- Eder!

Zowel vlak na de geboorte als vlak voordat de lammeren naar de Tempel werden gebracht om te worden geofferd, werden ze door de herder omwikkeld met een paar lange stroken gaas of linnen, dit om het lam te kalmeren en om goed te kunnen kijken of het lam zonder gebrek was en dus geschikt voor de offerdienst, voor dit doel werd het lam in een *kribbe* gelegd, dit is een blok zandsteen waarin een uitholling is gemaakt zodat het lam erin gelegd kon worden voor de beoordeling...dit werd allemaal gedaan in de ruimtes aan de voet van de Schaapstoren. De herders wisten precies welke *kribbe* de engel bedoelde!

Niet voor niets dat de eersten die na Zijn geboorte bij Hem kwamen kijken ook degenen waren die als eersten een offerlam na zijn geboorte bekeken...

Zelfs het zachtjes inwrijven van een pasgeboren baby met fijn zout, wat in die tijd gedaan werd, is een heen wijzing naar het offer, in Leviticus en Numeri lezen we dat aan alle offers van de Israëlieten zout toegevoegd moet worden...

Tijdens de kerstdienst horen we dat de herders Maria, Jozef en het Kindje vinden dat de naam Jezus krijgt. De herders gaan op weg om het goede nieuws te vertellen.

'Eer aan God in de hoge, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.' we zingen het zo graag en gaan met een voldaan gevoel de dienst uit en de donkere kerstnacht in, vrede op aarde, alles zal goed komen...

De traditionele 'kerstvertelling' eindigt hier, het volgende gedeelte uit het evangelie van Lucas horen wij eigenlijk nooit, het handelen van Miryam en Yosef volgens voorschriften uit de Torah lijkt niet te passen bij het romantische beeld dat we hebben en willen vasthouden van Zijn geboorte.

Maar dit is niet het einde van het verhaal, Hij krijgt Zijn Naam, maar zal niet Jezus heten en zelfs het 'vrede op aarde' klopt niet...

We vinden dit vers in Lucas 2:14, de vertaling wekt de indruk dat dat het is wat de hemelse legermacht zegt, *Eer zij aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen...*

We linken de komst van Yeshua aan het brengen van vrede op aarde waardoor mensen een goed gevoel van binnen krijgen...

Maar is dat waar Hij voor gekomen is? In Matt.10:34 en Lucas 12:51 lezen we *'Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.'*

De *shalom* waarover Lucas spreekt, is voor de mens in wie Vader Zijn welbehagen, Zijn goedkeuring vindt.

Zijn Naam... genoemd door Gabríy'êl en aan zowel Miryam als Yosef bekend gemaakt. Een Naam met een betekenis, Hij hééft geen naam, Hij ís de Naam, Zijn Naam is wat Hij is... Ondenkbaar dat Elohim Die de het al in bestaan sprak, in Zijn taal, Zijn eniggeboren Zoon een Griekse naam zou geven... Hij krijgt Zijn naam op de achtste dag wanneer Hij besneden wordt.

Wanneer de 40 dagen van Miryam's reiniging voorbij zijn, brengen Yosef en zij Yeshua naar Jeruzalem.

Om de offers te brengen aan het eind van haar dagen van reiniging en om Hem aan Vader 'voor te stellen', letterlijk betekent dit 'staan voor Elohim'.

Omdat, zoals Vader gebied, alle eerstgeborenen onder de Israëlieten Hem toebehoren.

Denken wij er ooit over na dat óók Yeshua Zelf is vrijgekocht als Eerstgeborene?

De prijs die voor Hem is betaald bedroeg 5 shekel.

Miryam diende twee offers te brengen, een lam als brandoffer (*olah offer*) en een tortelduif of jonge duif als zondoffer (*hatat offer*).

Waarschijnlijk is Miryam niet vermogend genoeg geweest om een lam als brandoffer te brengen want wij lezen dat zij twee duiven heeft om te offeren, waarbij één van de twee duiven mag dienen als brandoffer, dit kunnen we lezen in Leviticus 12:6-8.

Zonder er nu verder over uit te wijden vormt het gegeven dat hun vermogen niet toereikend was om een lam te kunnen kopen om te offeren aanleiding om de komst van de wijzen uit het oosten naar een later tijdstip te plaatsen, en niet bij de 'kerststal' zoals altijd wordt verteld, de reden hiervoor is de volgende; De wijzen hadden geschenken bij zich; goud, wierook en mirre, een aanzienlijk geldbedrag vertegenwoordigend, in ieder geval genoeg om een fractie daarvan te kunnen besteden aan het kopen van een offerlam.

Wat een indringend beeld om te zien dat, ondanks dat ze niet veel geld had, zij haar grootste Rijkdom en Offerlam in wezen al bij zich had...

Yosef en Miryam zullen op deze dag Simeon en Anna ontmoeten in de Tempel en zij zijn daar beiden niet zomaar.

Simeon, wiens naam in Hebreeuws Shimon is, een afgeleide van s'hema *hoor en gehoorzaam*, is al op leeftijd en verwacht de vertroosting van Israël. Hem is door de Geest geopenbaard dat hij niet zal sterven voordat hij de Mashiach heeft gezien.

Wanneer Yosef en Miryam met Yeshua de Tempel binnenkomen, neemt Shimon Hem in zijn armen en zegt: *'Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, '*

We weten dat Simeon Hebreeuws heeft gesproken en wat hij zei was dit *'Nu laat U Adon(= eigenaar), Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw Yeshua gezien...'*

De tweede persoon in de Tempel is Anna, haar naam in Hebreeuws is *Chanah*, dit lijkt op Hannah/Channah wat *genade* betekent maar Chanah's naam heeft een andere betekenis... We lezen dat ze na haar meisjesjaren 7 jaar met haar man had geleefd, in die tijd trouwde je als meisje op z'n laatst op je 15de jaar, ze zal dus vanaf haar 22ste al 84 jaar weduwe zijn geweest.

Het feit dat de duur van haar weduwschap, 84 jaar, zo expliciet wordt genoemd is niet voor niets. Zij heeft 7 jaar met een man geleefd en leeft nu al 12 keer 7 jaar zonder man.

Het zou een studie op zich worden om hier dieper op in te gaan maar het Bijbelse cijfer 7 hangt altijd samen met een periode van tijd. Het cijfer 12 gaat samen met een tijdspanne en het weerspiegelt een perfecte heerschappij. 7 en 12 samen vormen de combinatie van twee perfecte aanduidingen van tijd en Koninkrijk van Elohim.

Haar naam staat voor de afnemende stralen van de avondzon, Chanah was rond de 106 jaar...

Wanneer Mozes de stammen zegent in Deuteronomium 33 zegt hij over Asher o.a. *'laat uw kracht zijn overeenkomstig uw dagen!'*

Chanah is een nakomeling uit de stam Asher, één van de noordelijke 10 stammen.

In de tijd dat Hizkia koning over Juda was verlangde hij ernaar met geheel Israël Pesach te vieren, hij stuurde ijlboden door het land met een uitnodiging naar alle stammen zodat gezamenlijk het Pesach in Jeruzalem kon worden gevierd.

Slechts 5 stammen (en dan nog maar een gedeelte daarvan) gaven hier gehoor aan, Zebulon, Issaschar, Efraïm, Manasse en Asher.

Na die dagen zijn er hoogstwaarschijnlijk enkelen uit die stammen in Jeruzalem gebleven, waaronder de voorvader van Chanah.

Twee getuigen, Shimon en Chanah zijn erbij op het moment dat Yeshua voor het eerst in de Tempel is.

Volgens Vader staat een zaak vast op het getuigenis van twee.

Ze vertegenwoordigen beiden één van de twee huizen, Juda en Israël.

Shimon en Chanah keken beiden uit naar de eerste komst van Mashiach.

Hoe bijzonder is het dat beiden door de Ruach mogen weten dat Hij de Mashiach is!

Een Kindje van een paar weken oud, Hij heeft nog niets gedaan, geen wonderen, geen tekenen, geen woord gesproken en toch is Hij het Levende Woord!

Is het niet voldoende te weten dat een Kind ons geboren is, een Zoon ons gegeven is?

Wat hebben we gedáán...

Dat wat Vader ons vraagt te vieren doen we niet en dat waarvoor Hij ons keer op keer waarschuwt niet te doen, vieren we wel.

Waarom gedragen we ons als opstandige kinderen?

Wat kadosh is hebben wij ontheiligd door de geboorte van Het Kind te verbinden aan de verering van de Sol Invictus.

Waar we ver vandaan moeten blijven hebben we verpakt in een gekerstend papiertje, Baäl in een ander jasje.

We hebben het omarmd en willen het niet meer loslaten omdat het zo'n fijn gevoel geeft, we denken dat De Allerhoogste wel een oogje dicht zal knijpen wanneer we onder de kerstboom, tijdens het kerstdiner het kerstverhaal voorlezen en zeggen dat het toch allemaal om Jezus draait...

Het is een gruwel in Zijn ogen, wij zien het zelf niet...

De onschuld van Het Kind wordt niet gevonden in het feest

Hoelang nog

Vier jij de dag waarop Hij niet kwam, omdat dit altijd zo is geweest...